

عنوان مقاله:

احساس محرومیت نسبی در میان قوم بلوچ و تاثیر آن بر خشونت سیاسی

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش سیاست نظری، دوره 12، شماره 23 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

یعیسوب اصغری نیاری - دانشگاه محقق اردبیلی

رضا محمود اوغلی - دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

این پژوهش به بررسی رابطه محرومیت نسبی و خشونت سیاسی در بین شهروندان زاهدانی می پردازد. استان سیستان و بلوچستان به علت شرایط خاص اقلیمی و فرهنگی، همواره یکی از مناطق حساس و چالش زا در ایران بوده است. دو چالش اصلی اقلیت گرای قومی و اقلیت گرای مذهبی، این منطقه را مستعد رفتارهای خشونت آمیز می کند. پدیده خشونت سیاسی در مناطقی از کشور که به شدت متاثر از ارزش های سنتی و قومیتی خود هستند و گرایش و پابندی کمتری نسبت به حکومت مرکزی دارند، بیشتر مشهود است. خشونت های سیاسی در این منطقه محصول علل و عوامل مختلف و متنوعی است و ابعاد عینی و ذهنی متعددی دارد که در این پژوهش به تبیین رابطه احساس محرومیت نسبی با خشونت سیاسی پرداخته می شود. روش تحقیق مورد استفاده در این بررسی، روش پیمایشی است. فن جمع آوری اطلاعات، استفاده از پرسشنامه بوده است. جامعه آماری تحقیق حاضر شامل کلیه شهروندان شهر زاهدان بوده است که حجم نمونه ۳۸۴ نفری به شیوه نمونه گیری خوشه ای انتخاب شد. اطلاعات گردآوری شده به کمک نرم افزار SPSS تجزیه و تحلیل شده است. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد که بین احساس محرومیت نسبی با رفتارهای خشونت آمیز در میان شهروندان مورد بررسی، ارتباط معنی داری وجود دارد. تفاوت های مذهبی، دوری از مرکز و مراودات فرهنگی، بافت زندگی عشیره ای، فقر و بیکاری، عدم مشارکت فراگیر، قاچاق، ضعف زیرساخت ها، همانندی های فرهنگی، قومی، مذهبی با دو کشور بحران زده افغانستان و پاکستان، تقویت جریان های ضد شیعه نظیر فرقه وهابیت از جانب بیگانگان از جمله عربستان و پاکستان و مشکلات طبیعی مثل کمبود آب، خشک سالی و... از علل اساسی خشونت سیاسی در این منطقه محسوب می شود.

کلمات کلیدی:

محرومیت احساس محرومیت نسبی خشونت سیاسی قومیت و زاهدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1886424>

